

عنوان مقاله:

سرای نابینایان و کم بینایان

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی از نظریه تا عمل (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

غزاله امراللهی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، دانشکده هنر و معماری

حسین سلطان زاده - دانشیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، دانشکده هنر و معماری

خلاصه مقاله:

توجه به نیازهای قشر معلول جامعه از وظایف برنامه ریزان، طراحان شهری و معماران می باشد. در میان معلولان نابینایان به عنوان دسته ای از معلولین حسی، در ادراک فضای اطرافشان بیش از دیگران با مشکل مواجه هستند. به دلیل غالب بودن حس بینایی بر سایر حواس، توجه طراحان نیز اغلب به زیبایی های بصری معطوف می باشد. و این در حالی است که عده ای از افراد اجتماع از درک این زیبایی ها ناتوان اند. این پایان نامه با علم به واقعیت اجتماعی نابینایان سعی دارد تا با خلق فضای معماری و بررسی مطالعاتی آن به اهداف اجتماعی، روانشناسی، کاربردی و در نهایت معماری دست پیدا کند. در این پژوهش تلاش می شود تا از طریق شناخت کافی از این کودکان بتوان بوسیله حواس غیر بصری در فضای معماری برای افراد نابینا، کم بینا محیطی کارا تر از حیث معماری و روانشناسی ایجاد کرد تا در سایه ی ایجاد چنین فضایی امکان رشد خلاقیت هر دو گروه کودکان نابینا و کم بینا صورت گیرد. زیرا که خلاقیت امری است اجتماعی که در سایه تعاملات فکری شکوفا می شود. از طرفی ایجاد چنین مرکزی قابلیت نزدیکی کودکان بینا و نابینا را با یکدیگر از سنین اولیه رشد خلاقیت فکری فرد یعنی کودکی، ایجاد می کند. در حقیقت هدف اصلی این پژوهش طراحی فضا به گونه ای است که علاوه بر حس بینایی با حواس غیر از بینایی نیز قابل درک باشد

کلمات کلیدی:

نابینایان، مرکز آموزشی نابینایان، ادراک حسی فضا، حواس غیر بصری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/651500>

